

Generatia Facebook vrea transparenta totala in "Res Publica"

Copiii invata (sau invatau...) la scoala, pe vremea cand se preda inclusiv Educatia Civica, precum ca Statul se afla in slujba Cetateanului si nu invers. Si ca Puterea apartine Poporului, guvernantii primind de la acesta doar atributii si responsabilitati, pe baza competentelor probate in alegeri (...procesul electoral!) si anterior in cariera – eventual...

Nu exista Putere Executiva, Putere Legislativa sau Putere Judecatoreasca, ci doar Puterea Legii, exercitata in serviciul Poporului; toate celelalte sunt doar niste institutii delegate, animate de demnitari, functionari si alti dregatori.

Se tot cauta solutii (sau se simuleaza) pentru marirea gradului de transparenta atat in procesul de luare a deciziilor cat mai ales in acela al "implementarii" acestora pe parcursul guvernarii si administrarii ... lucrurilor publice, adica Res Publica, de la adiscutiile din Parlament, sa zicem si pana la procedurile de achizitii publice, cum ar fi de exemplu celebra platforma SEAP.

O intrebare: cum s-a decis care discutii, negocieri, actiuni, etc. sunt accesibile a fi cunoscute de catre opinia publica (societatea civila) si care nu? Nu intra in aceasta discutie, evident, faimoasele deja informatii clasificate pe niveluri savant definite de catre profesionisti, gen secret de serviciu, secret militar, secret de stat...ca vorba aia, avem dusmani si in afara nu doar inauntru...

Ideea mi se pare absolut utila in absolut toate situatiile, mai ales dupa lecturarea in presa sau la TV (care o mai fi diferenta, cand in presa online putem vedea interviuri live...) a unora dintre stenogramele administrate de procurori ca si probe, inregistrari de-ale discutiilor avute de unii dintre baietii destepti, aflati in varii ipostaze, oricand interschimbabile, cand ca alesi mai neamului, cand ca si dregatori in institutii centrale, locale sau "deconcentrate", numiti in functie de cei dintai – si unii si altii platiti de la bugetul public – sau cand aflati in modesta ipostaza de oameni de afaceri de succes (cei mai vrednici sau mai lipsiti de fantezie...), discutii deci din care cu totii am putut afla cate ceva si despre vocabularul si despre educatia si despre caracterul dar mai ales si despre presantele preocupari si ocupatii ale acestor baieti destepti si cum servesc ei, astfel, cat mai bine interesul public, in sensul de public spectator si mai ales platitor- mai pe scurt: fraierii aflati de partea cealalta a ... ecranului!

Daca in intersectii sunt instalate camere web, daca deasupra bancomatelor sunt de asemenea camere de supraveghere, in aeroporturi, gari, statii de metrou, supermarket-uri, mall-uri si in atatea alte locuri publice unde noi acceptam sa fim continuu supravegheati (desi eu nu-mi amintesc sa ma fi intrebat cineva si pe mine...) acceptam deci o ingradire a libertatilor si drepturilor noastre, miscandu-ne practic mereu "sub lupa" , ca pe o jertfa adusa pe altarul binelui public, al securitatii colective si sigurantei personale...de ce atunci nu am solicita "sacrificii" similare si de la cei care sunt platiti de noi ca sa ne reprezinte si sa administreze treburile publice de natura sa ne afecteze viata noastra a tuturor in atatea domenii esentiale?...

Mai ales in conditiile in care "reprezentantii" respectivi nu ratreaza nici o ocazie ca sa-si dea cu caramida in piept despre cat de tare presteaza ei in folosul nostru!

Mai exact, de ce nu punem camere web in toate ministrele, institutiile, agentiile, autoritatilor de reglementare, regiilor, primariilor si alte spatii publice de interes administrativ, economic, social, cultural, etc...in salile de sedinta, in birouri, pe culoare, la cantina si asa mai departe...cu exceptia grupurilor sanitare desigur (dar numai la interior, scutite) camere care sa inregistreze non-stop, 24/7

video si audio tot ce se face si desface in raza lor de actiune...

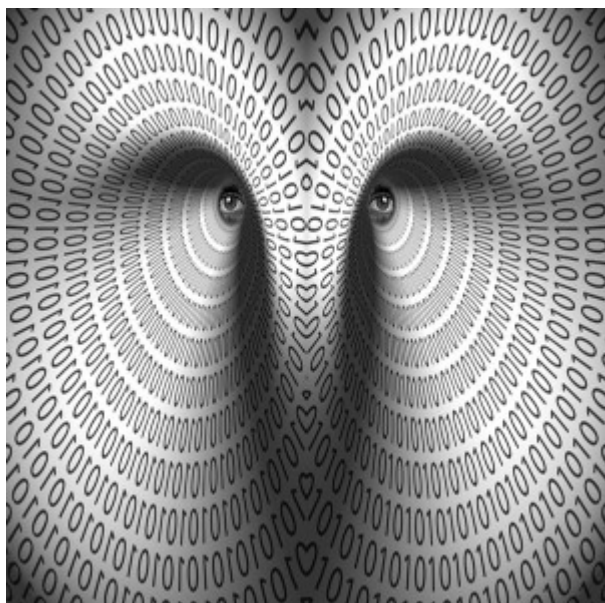
In plus, toate telefoanele de serviciu monitorizate de asemenea non-stop – oricum se face, dar sa intre si astia in...legalitate!

Si chiar credem ca ar fi cel putin de neinteles daca respectivii alesi si nominalizati se vor simti cumva deranjati, ofuscati, vexati sau ofensati de atare masuri...

Pai nu pentru binele public se afla ei acolo...in treaba? Doar nu or avea de ascuns ceva? Sau le e jena ca-i vedem scobindu-se in nas, scarpinandu-se cumva, hartuind sexual vreo subordonata sau combinand vrun mic trafic de influenta (sau mare), vreo achizitie publica sau incredintare de lucrare din alea cu...final asteptat; sau ce?

Ori poate nu-i deranjeaza catusi de putin sa fie mereu banuiti ca s-ar ocupa cu diverse matrapazlacuri, atat vreme cat spaga sau comisionul curg sau...pica; stiind ca, la fel ca si noi toti, beneficiaza totusi de prezumtia de nevinovatie,,,?

Ar fi cel mai elegant raspuns la aceasta favoare pe care le-o face democratia moderna: voi nu va indoiti de onestitatea, integritatea si buna mea credinta, iar eu la randul meu ma simt mandru sa arat la toata lumea cum muncesc eu mai bine in serviciul public...!

Si inca ceva: accesul la transmisiile respective sa fie public, in timp real (live, pentru anglofoni...) non-stop si accesibil pe site-urile respectivelor institutii sau pe unele dedicate, ad-hoc.

Nu de alta, dar dupa 200 de ani (si ceva) de la caderea Bastiliei, niste ani asa de emotionant marcati de atata democratie, simulata cand mai abil (mai ales la altii), cand mai grobian (mai ales la alde noi), a cam venit si vremea *re-evaluarilor* de continut si esenta si nu numai de...forma – ca pe asta o stim deja, ii mai zice si re-forma!

**Vrem sa vedem toata
inregistrarea!**

Oare nu ar fi mai “lucrative” pentru institutiile abilitate (cunoscute si ca “servicii” pe stil nou si “organe” pe stil vechi...) sa monteze camere de supraveghere video si audio in toate locurile caracterizate printr-un trafic sporit de infractori, cum ar fi: Palatul Parlamentului, Palatul Victoria, Primaria Capitalei, Ministerul Transportului, Ministerul Economiei, si altele deja notorii (dupa vechea tehnica vanotareasca de interceptare a rumegatoarelor la adapatoare).

Nu de alta, dar daca tot suntem serviti in fiecare seara cu inregistrari telefonice transcrise si puse pe sticla, eu zic sa beneficiem de cea mai noua tehnica IT&C pentru un spectacol de sunet si culoare de mai mare dragul...vorba ceea, o imagine face cat un articol de 1000 de cuvinte!

Si mai presus de calitatea productiei multimedia, se ajunge si la o maxima transparenta in actul ne/legiuirii si al ne/guvernarii; adicatelea in restaurante se poate vedea cum se prepara bucatele pentru noi, in activitatea curenta a persoanelor publice de ce sa nu se poata vedea cum se...impart bucatele (de data asta, pentru ei!) si alte manevre care topesc 80% din banul public luat cu japca de la un popor platit cu 200 euroi pe luna la minim si 400 euroi la medie – vorbind doar de fericirii care mai au un job...

Eu doar in WC nu le-as pune camere de supraveghere, sa aiba si

ei parte de viata privata la...privata; si ca sa fie clar ca, daca si in conditiile astea o comit (se pare ca un domn judecator n-avea nici o apasare in acest sens) sunt chiar de cacao...adica, pana la urma, n-au decat sa socializeze acolo daca ala e locul lor in societate!

Ca tot ne pregatesc domnii ofiteri (bratul inarmat, pardon: bratul informat) din slujba susnumitei faune politico-penalo-interlope niste legi de se sparie gandul: calculatoare inmatriculate la fel ca si masinile, cartele GSM preplatite cumparate cu factura (cu CNP adica) si alte artificii ca sa-i pazeasca pe ei de noi...pardon: pe noi de noi. Apropos, dar pe noi de ei cine ne pazeste (inafara de ingerii pazitori din dotare, daca n-or fi cedat si ei nervos)?

Si pentru ca o asemenea Lege nu va trece niciodata prin Parlamentul rusinii pe care il avem, propun un referendum pe aceasta tema, adica la plebiscit, neicursorule!